

ROZHOVOR S TOMÁŠEM DRÁBKEM!

Z PŘÍMÉ PÉČE ŘEDITelem

Markéta Malátová

V roce 2011 ukončil studium na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovi, a to v dvoj-oboru husitské teologie a psychosociálních studií. Od roku 2003 působí v Klubu vozíčkářů Petýrkova na Praze 11, kde po deseti letech nakonec zasedl do ředitelského křesla. Před necelými třemi roky začal pracovat také v Centru Paraple na pozici metodika kvality sociálních služeb. Nedávno mu bylo 35 let, je rodilý Pražák, deset let šťastně ženatý a s manželkou Monikou má čerstvě pětiletou dceru Zoe (a taky psa).

Co Vás vedlo k tomu, zajímat se o intimní život osob se znevýhodněním?

Více jak deset let se snažím o šíření informací, které se týkají tematiky partnerského a sexuálního života u lidí s různým typem zdravotního postižení. Tím největším podnětem mi byla letité práce osobního asistenta, kdy jsem se navzájem poznával s lidmi různého tělesného postižení a seznamoval se s jejich životem, do něhož pochopitelně patří i partnerská a sexuální oblast. V oblasti intimního života lidí se znevýhodněním jsem také publikoval – jednu knihu jsem napsal a na dvou spolupracoval.

Co byste popřál Freye a sexuální asistenci do dalších let?

Co bych popřál? Ať se samozřejmě oblast sexuální asistence pro lidi se zdravotním znevýhodněním nadále rozvíjí a ať je celá činnost Freyy podporou mnoha lidem se zdravotním postižením v oblasti prožívání jejich vztahů a intimity. Sexuální asistenci by samozřejmě slušelo jasné právní ukotvení v české legislativě a rozšíření řad sexuálních asistentů a asistentek. A protože se Freya hodně věnuje vzdělávání druhých, tak mnoho a mnoho úspěšných kurzů a školení (a spokojených účastníků).

Pamatujete si na první setkání s Freyou? Jaké to bylo setkání?

Pamatuji, i když tak trochu Freya nebyla ještě Freyou. V roce 2014 jsem měl přednášku v Brně v divadle Barka na první veřejné debatě o sexuální asistenci, kde jsem představoval svou publikaci Partnerský a sexuální život osob se zdravotním postižením. Právě zde jsem se poprvé setkal s Lucií Šídovou, která tam také přednášela, ještě coby ředitelka organizace Rozkoš bez Rizika. Poté jsem s Lucií a jejími spolupracovnicemi byl v pravidelném kontaktu a dobře pamatuji i rok 2016, kdy došlo k založení Freyy (a mimochodem pro člověka jako já, který se zajímá o severskou mytologii, je ten název parádní).

Co plánujete do budoucna?

Upřímně těžká otázka v té dnešní nelehké a až bláznivé době. Více jak rok nás bohužel ovlivňuje onemocnění covid-19 a mám pocit, že vytlačuje všechny osobní či pracovní plány, které mají směřovat do naší budoucnosti. Sám mám pocit, že jsem poslední měsíce strávil především v přítomnosti a řešil, co mi padalo na stůl a pod nohy... a snažil jsem se přitom udržet si pozitivní myšlení a zdravý rozum. Plánuji do budoucna je snad jakýsi restart a návrat do normálu... i když všichni asi víme, že se svět prostě změnil (nebo probudil?).

„Stejně jako potřebuji dýchat, potřebuji se dojímat, milovat a obdivovat“

- Jean-Dominique Bauby, kniha Skafandr a motýl